

Forhold, der for de sønderjydske Sparekassers Vedkommende kunde begrunde visse Modifikationer — eventuelt dog kun i en Overgangstid — med Hensyn til Gennemførelsen af Sparekasseloven.

Som Omstændigheder, der synes at begrunde en — omend formentlig kun midlertidig — Særlovgivning for de sønderjydske Sparekasser, skal man først og fremmest pege paa to Forhold, nemlig *dels* den ekstraordinære Valutasituation, der hidtil har nødsaget Sparekasserne til at have sideløbende Krone- og Markindskud, *dels* Forholdet med Hensyn til de saakaldte offentlige (kommunale) Sparekassers Stilling og Spørgsmaalet om deres fortsatte Bestaaen efter Lovens Indførelse.

Hvad angaar det førstnævnte Forhold erkender man fra alle Sider i Udvalget, at man af Hensyn til Sparekassernes Betyggelse maa søge at komme bort fra denne Tilstand hurtigst muligt, idet Kassernes Soliditet synes at kunne komme i nogen Fare derved, at Kroneindskudene vedblivende hæfter for Markindskudene.

Udvalget er derfor enig om, at Kroneafdelingens Ansvar for Markindskudene bør falde bort snarest, samt om at Markafdelingen bør træde i Likvidation og afvikles indenfor en kortere Aarrække, ligesom man er af den Opfattelse, at en saadan Ordning, der formentlig vil udkræve Lovhjemmel, rent teknisk set uden større Vanskelighed vil kunne gennemføres.

Denne Ordning bør efter Udvalgets Opfattelse træde i Kraft snarest muligt, f. Eks. den 1. April 1922, saaledes at enhver Sparekasse, der har saavel Krone- som Markindskud, fra denne Dato deles i to fra hinanden baade med Hensyn til Bogholderi og Hæftelse fuldstændig adskilte Afdelinger, henholdsvis for Kroneindskud og Markindskud, og saaledes at Markafdelingens Likvidation skal være paabegyndt senest et Aar efter den paagældende Lovs Ikrafttræden. Allerede nu tillige at fastsætte det Tidspunkt, til hvilket Likvidationen af Markafdelingen skal være tilendebragt, erkender Udvalget er meget vanskeligt, men mener dog, at dette Tidspunkt ikke bør sættes til senere end 1. April 1927.

Naar Likvidationen er gennemført for en Sparekasse vil det eventuelle Overskud være at overføre til Kroneafdelingens Reservefond.

Naar Markafdelingen er traadt i Likvidation, vil der hverken paa nye eller gamle Konti kunne modtages Indskud i Mark, medens det selvsagt ikke skal være udelukket at modtage saadanne Indbetalinger i Mark som Likvidationen naturlig maatte medføre f. Eks. Betaling af Renter og Afdrag og Indfrielse af udestaaende Fordringer.

Bestemmelsen om, at de to Afdelinger henholdsvis for Kroneindskud og Markindskud ikke indbyrdes hæfter for hinanden bør derhos formentlig gennemføres saaledes, at Kroneindskudene ikke blot ikke skal hæfte for fremtidige Markindskud, o: saadanne der fremkommer efter 1. April 1922, men ej heller for Indskud i Mark paa Konti oprettede før dette Tidspunkt.

Fra en enkelt Side indenfor Udvalget har man fremhævet Betænkeligheden ved saaledes at give denne Ordning tilbagevirkende Kraft, og derved i nogen Grad berøve en Gruppe af Indskyderne den for deres Indskud hæftende Sikkerhed. Man erkender imidlertid fra denne Side i fuld Overensstemmelse med det øvrige Udvalg den foreslaaede Ordningens overordentlige Betydning for Kassernes hele Stilling og mener at turde antage, at de Ulemper, der heraf maatte kunne opstaa, næppe vil vise sig at blive betydelige. Det samlede Udvalg er derfor enedes om, at den foreslaaede Ordning kun bør gennemføres efter en Undersøgelse i hver enkelt Tilfælde af, om den paagældende Kasse i Gennemførelsens Øjeblik maa skønnes at være solvent.

Udvalget skal endvidere i denne Forbindelse under Hensyn til, at det formentlig om nogle Aar vil være lettere at skønne over, hvorvidt Valutaforholdene stiller sig saa-